

عنوان مقاله:

اثر رطوبت، حرارت و مدت خواباندن بر رفتار شیمیایی گوگرد و مقدار عناصر غذایی قابل جذب در خاک آهکی

محل انتشار:

پانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: ۱۳۹۶)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۷

نویسنده:

نصرت الله منتجبی - عضو هیات علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

خلاصه مقاله:

در آزمایش اول اثر دو سطح رطوبتی ۶۰٪ (M(۱)) و ۹۰٪ ظرفیت زراعی (M(۲)) و چهار سطح گوگرد (S(۲)=۱۰۰۰، S(۱)=۵۰۰) و در آزمایش دوم اثر دو سطح رطوبتی ۶۰٪ (S(۳)=۲۰۰۰kg/ha و S(۴)=۱۰۰۰kg/ha) بر اکسایش گوگرد بررسی شد. خاک ها در دمای ۲۵°C اینکوبات شدند و در ۶ نوبت (T(۱)=۳۰، T(۲)=۶۰، T(۳)=۹۰، T(۴)=۱۲۰، T(۵)=۱۸۰، و T(۶)=۲۷۰ روز) نمونه برداری شد ولی در آزمایش دوم خاک ها در دمای ۳۶°C اینکوبات و در ۳ نوبت (T(۷)=۱۴، T(۸)=۲۸، T(۹)=۴۲ روز) نمونه برداری شد. Zn, Mn, Fe, P, pH و SO₄(۲-)(۴) خاک اندازه گیری شدند. تمام اثرات اصلی و متقابل سطوح رطوبت، گوگرد و مدت انکوباسیون خاک بر تمام صفات اندازه گیری شده تفاوت معنی دار داشت. افزایش رطوبت موجب افزایش Zn, P و SO₄(۲-)(۴) و کاهش pH، EC، Fe، Mn و خاک شد. با مصرف گوگرد، pH محلول خاک کاهش و مقادیر Zn، Fe، P، Mn و افزایش نشان دادند. بیشترین میزان آهن و روی قابل جذب خاک به ترتیب با مصرف ۵۰۰ و ۱۰۰۰kg/ha گوگرد و بیشترین مقدار Mn، P و SO₄(۲-)(۴) محلول با مصرف ۲۰۰۰kg/ha گوگرد حاصل شد. تیمار M(۲)S(۳) کمترین pH و بیشترین P، EC و SO₄(۲-)(۴) را داشت. تیمار M(۲)T(۴) بیشترین Mn و SO₄(۲-)(۴) را داشت. بیشترین ava.P را M(۲)T(۳) داشت. حداقل pH و حداکثر Mn و SO₄(۲-)(۴) را تیمار S(۳)T(۴) داشت و بیشترین P و Zn قابل جذب را S(۳)T(۳) بوجود آوردند.

کلمات کلیدی:

گوگرد، پ هاش، سولفات، فسفر، عناصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۷۳۰۰۰۹>